

Тримайся, моя рідна Україно!
Хоч зболена, хоч зранена — живи!

Наталія Паснак

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 93-94 (14402-14403), 21 Листопада 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

«На перемогу мають працювати всі»

Важка осінь 25-го спонукала багатьох із нас до таких само важких рефлексій та емоцій. Можливо, на тлі гучних скандалів, втративши якісь останні сподівання чи просто сили, хтось зневірився і втратив бажання скидатися останніми копійками на військо. Та думається, кожна нормальна людина зробить навпаки, розцінивши останні політичні події як черговий доказ того, що порятунок нації – то передусім справа рук самої нації.

■ Таких нормальних у нас більшість – хай би хто що говорив. Їм ніколи впадати в муки думки: у них щодня не закриті запити від наших захисників. Аби переконатись, прослідкуймо хоча б за соцмережами відомих у місті волонтерів. У нас нічого не зачалося! Тож сьогодні скажемо кілька вдячних слів на адресу неймовірних людей, які без перебоїв підтримують вітчизняні Сили оборони. Скажемо з надією, що розчаровані й стривожені злочинними можновладцями отямляться від ступору й з новими силами візьмуться до підтримки своїх, які на смерть стоять за нас та Україну.

■ Власне, маємо з гордістю зауважити, що земляки з цієї фотографії уже знайомі нашим читачам. Бо вже який рік триває жорстока війна, і вони, раз простягнувши руку допомоги, цієї шляхетної й патріотичної справи не полишають. А ми намагаємося поділитися таким гідним прикладом із усіма вами.

■ А присвятили нинішню нашу розповідь відомим у регіоні підприємцям-волонтерам тому, що нарешті видався момент, коли вони змогли отримати заслужені подяки від воїнів та влади. Отже, подяки стрілецького підрозділу поліції особливого призначення «Корд» та Київської обласної ради одержали: власник групи компаній **Віктор Петрович Яровий**, генеральний директор групи компаній: ТОВ «МЖК-БУД БЦ», ТОВ «Острійківське» й ТОВ «Агрофірма «Глушки» **Євген Вікторович Яровий**, директор ТОВ «Острійківське» й ТОВ «Агрофірма «Глушки» **Євгеній Вікторович Бондарчук** та заступник директора **Ярослав Леонідович Коломієць**. Також відзнакою ППОП «Корд» (стрілецький) нагороджені волонтери, роботу яких координує **Тетяна Карпівна Василенко**.

■ Захисники нагородили саме цих білоцерківців за їхню активну громадянську позицію, патріотизм, волонтерську діяльність, надання допомоги у зміцненні безпеки, охорони й оборони державного кордону України. Волонтерам були передані також прапори підрозділу «Корд» з підписами бійців.

■ Мусимо зауважити, що молоді люди, які з вдячністю отримали відзнаки, намагалися не надто акцентувати на події, очевидно, не вбачаючи в своїй роботі особливого подвигу. Але нам, а надто військовій волонтерці Тетяні Василенко, яка співпрацює з підприємцями Віктора Петровича Ярового з 2014 року, так не здається. Бо це справді люди, завдяки яким кожен запит із фронту задовольняється оперативно й повною мірою. Попри те, що компанії ведуть не найлегший бізнес у країні, де триває війна.

■ Як розповів Євгеній Бондарчук, вони вирощують велику рогату худобу молочного напрямку – є одними з провідних підприємств в Україні, що займаються молочним тваринництвом. Також тут займаються вирощенням свиней та зернових культур. Тобто повністю закривають аграрний цикл: від вирощування до м'ясної та молочної продукції.

■ Перебуваючи на ринку більше 20 років, фірми постійно розвиваються. Спочатку це були маленькі підприємства, які залишились після розрухи, що панувала у вітчизняному сільському господарстві. За два

десятиліття їх було перетворено у великі компанії, які працюють на покращення економічної ситуації в країні та на розвиток нашого регіону. Нині в обох фірмах працюють більше ста людей, залежно від сезону.

■ Євгеній Бондарчук розповідає, що з волонтерами Білоцерківщини, зокрема з Тетяною Василенко, вони співпрацюють дуже давно й постійно:

■ – Започаткував нашу волонтерську діяльність Віктор Петрович Яровий. Саме з ним налагоджувалися перші міцні зв'язки. Згодом він більше переключився на стратегічні питання, а волонтерські обов'язки були делеговані нам як керуючим компаніями. Але всі наші напрацювання в цій сфері – насамперед заслуга Віктора Петровича.

■ Стараємося забезпечити військових абсолютно всім, на що отримуємо запит. А це як наша продукція: і свинки, і м'ясні породи ВРХ (у співпраці із заводом-виробником отримується продукція, що відправляється хлопцям на фронт), так і пальне, якщо потрібно – то й форма, рації, тепловізори, дрони. Будівельною компанією «МЖК-БУД БЦ» для військових було безповоротно надано декілька одиниць техніки.

■ Ми розуміємо – потрібно все. Й те, що в нас виходить, ми закриваємо максимально. Звісно, цього недостатньо, тож нам хотілося б, аби всі підприємства допомагали. Втім, я думаю, що так воно і є. Разом легше забезпечувати хлопців.

■ На думку нашого співрозмовника, підтримка військових через волонтерів – найкращий варіант, бо в цьому випадку допомога швидко потрапляє туди, де вона потрібна. Тож коефіцієнт корисної дії якраз цієї допомоги максимально високий. Саме через це наші підприємці безпосередньо працюють з пані Тетяною, ще з декількома волонтерами й іноді прямо з бійцями. Ризикну додати, що не в останню чергу з ними, бо є взаємна довіра, що, як бачимо, в цей час – на вагу золота.

■ Наостанку нашої розмови Євгеній Бондарчук додає: «На цьому етапі я не бачу альтернативи такої – народній – підтримці своїх Збройних сил. На перемогу мають працювати всі, допомагаючи, чим можуть. Звісно, так само має робити й держава – по максимуму забезпечувати військо».

■ Дякуємо підприємцям за таку життєву позицію. Дякуємо кожному, хто безкорисливо підтримує своїх захисників – а значить, вірить у нашу перемогу й наближає її.

Валентина ХРАБУСТ

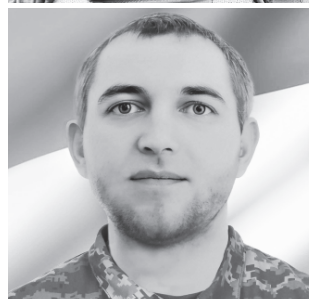
Білоцерківщина в скорботі

Знову маємо страшні прощання. Ці чоловіки, яким ще було б жити й жити на повні груди, відкривати світ, здобувати успіхи, насолоджуватися новим днем та звичайними в ньому радощами, змушені були йти воювати, бо якомусь московському божевільному недомірку запраглося українську землю й нашої крові. Вони залишаться для нас героями, земляки, життя яких обірвала війна.

Солдат **Андрій Олександрович РИБАС** (1991 року народження), який служив старшим навідником гранатометного відділення механізованого батальйону однієї з військових частин, загинув 2 листопада поблизу Кіндратівки Сумської області.

Михайло Олексійович ПЕТРИЧЕНКО (у вересні виповнилося 34 роки) був діловодом служби інженерно-інфраструктурного забезпечення однієї з військових частин. Помер 8 листопада в с. Матіївка на Чернігівщині.

Життя 56-річного **Ігоря Васильовича ОВСЯННИКОВА** обірвалося 7 листопада в місті Запоріжжі під час виконання військових обов'язків. Він служив водієм автомобільного відділення автомобільного взводу роти матеріального забезпечення військової частини А 2558. Поховали воїна у Фесюрах, де проживає його мама...

На російсько-українській війні загинув 35-літній білоцерківець, старший солдат **Олександр Петрович ЛЕЩЕНКО**, військовослужбовець 44 ОМБр. Трагедія сталася 13 листопада.

ВІЧНИЙ СПОКІЙ ДУШАМ ВОЇНІВ, ЯКІ ВІДДАЛИ ЖИТТЯ ЗА ВОЛЮ Й НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ! ЩІРІ СПІВЧУТТЯ ЇХНІМ РІДНИМ ТА БЛИЗЬКИМ.

Пам'ятаєм кожного героя

З МЕТОЮ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЗАГИБЛИХ ЖИТЕЛІВ НАШОЇ ГРОМАДИ, ЯКІ ЗАГИНУЛИ В БОРОТЬБІ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, СУВЕРЕНІТЕТ І ТЕРИТОРІАЛЬНУ ЦІЛІСНІСТЬ УКРАЇНИ, ДЕПУТАТИ МІСЬКОЇ РАДИ ПІДТРИМАЛИ РІШЕННЯ ПРИСВОЇТИ ЗВАННЯ «ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ» (ПОСМЕРТНО):

АКЕНТЬЄВУ ЄВГЕНУ, АНДРУЩЕНКУ ДМИТРУ, БАБЕНКУ ОЛЕКСАНДРУ, БАЗИЛІВСЬКОМУ ОЛЕКСАНДРУ, ГОЛУБУ БОГдану, ДЄДОВУ ВІТАЛІЮ, КАРПИЧУ ЮРІЮ, КОЛІСНІЧЕНКУ ТАРАСУ, КРИЖАНІВСЬКОМУ НАЗАРУ, ЛЮЛЬЦІ ВАДИМУ, МІРОШНІЧЕНКУ ОЛЕКСАНДРУ, МИХАЙЛЮКУ ВАСИЛЮ, ПРОЦЕНКУ ДМИТРУ, РИЖЕНКУ СЕРГІЮ.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ І СЛАВА НАШИМ ГЕРОЯМ!
За інф. bc-rada.gov.ua

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

ТРИВАЄ

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ „ГРОМАДСЬКА ДУМКА” НА 1 півріччя 2026 РОКУ
ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:
62,00 грн – індекс 35027
– **НА 3 МІСЯЦІ:**
186,00 грн – індекс 35027
– **НА 6 МІСЯЦІВ:**
372,00 грн – індекс 35027

Вартість приймання передплати за 1 абонемент – 20 грн.

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

Чергова атака убивць

Внаслідок ворожої атаки, що відбулася 14 листопада, в Білоцерківській громаді зафіксована надзвичайна ситуація воєнного характеру місцевого рівня.

На жаль, через завданий москowitzами удар постраждав чоловік 1970 року народження. Його госпіталізовано до лікарні з термічними опіками. Також до медиків звернувся чоловік 1977 року народження. Йому надати необхідну допомогу та призначили амбулаторне лікування.

Пошкодження зафіксовано на 7 локаціях. Уражено цивільні виробничі, складські та гаражні приміщення.

За станом на 15:00 того ж дня до Центру оперативного реагування з повідомленнями про пошкоджене майно звернувся 21 заявник.

Нагадуємо: в разі виявлення пошкоджень житлових будинків та підприємств, які сталися внаслідок повітряної атаки, для фіксації руйнувань просимо телефонувати за телефоном 102 та в ЦОР за телефонами:

067-310-77-55;

099-310-77-55;

063-310-77-55.

Для отримання одноразової матеріальної допомоги від муніципалітету власникам пошкодженого житла необхідно діяти відповідно до порядку, розміщеного за посиланням: <https://bc-rada.gov.ua/node/16598>.

НА ПОЧАТКУ ЛИСТОПАДА В ЦЕНТРАЛЬНІЙ БІБЛІОТЕЦІ МІСТА ВІДБУВСЯ ТЕПЛІЙ, ЗВОРУШЛИВИЙ ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ, ПРИСВЯЧЕНИЙ ЗНАНОМУ Й ШАНОВАНОМУ ПИСЬМЕННИКОВІ, ГІДНОМУ УКРАЇНЦЕВІ, ПАТРІОТУ ВОЛОДИМИРОВІ ОПАНАСОВИЧУ ІВАНЦІВУ. ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ БУЛА ПРЕЗЕНТОВАНА ЙОГО НОВА КНИЖКА – ЗБІРКА ВІРШІВ, ЯКІ НЕ ПУБЛІКУВАЛИСЯ ЗА ЖИТТЯ ПОЕТА. ПІДГОТУВАЛА ДО ДРУКУ ТА ПРОВЕЛА ЇЇ ПРЕЗЕНТАЦІЮ ПИСЬМЕННИЦЯ ТАІНА БРАТЧЕНКО, ЧІЮ РЕЦЕНЗІЮ НА ОСТАННЮ КНИГУ СВОГО НАСТАВНИКА, РЕДАКТОРА, ТОВАРИША, ОДНОДУМЦЯ МИ ПРОПОНУЄМО СЬОГОДНІ ВАШІЙ УВАЗІ.

Калиновий голос Поета

Книги Володимира Іванців «Берег надії» могло б не бути, якби не відданість його доньки. Ольга не тільки любила його як батька, а й шанувала і розуміла як патріота, письменника і журналіста. Адже більшу частину життя він присвятив громадській діяльності як очільник Білоцерківського міськрайонного об'єднання ВУТ «Просвіта», літературній творчості й журналістиці. Його політичні статті й літературні нариси ніколи не лишали байдужими читачів наших міських газет, а також «Літературної України» і «Слова Просвіти».

Як справжній лідер, Володимир Іванців завжди лишався непримиренним до українофобів, дворушників і графоманів. Він рішуче відстоював свою думку, а рідну мову захищав і пропагував на всіх заходах: зборах, конференціях, презентаціях і митингах. Його ім'я занесене до Золотого фонду міста, він є Почесним громадянином Білої Церкви, лауреатом міської літературно-мистецької премії імені Івана Нечуя-Левицького, відзначений багатьма нагородами, зокрема орденом «За заслуги» III ступеня. Тому завжди лишається в пам'яті земляків-однодумців, друзів, колег, а також своїх учнів і послідовників. Він – автор більше двох десятків книг, редактор багатьох творів білоцерківських і київських письменників.

Мені пощастило, що Володимир Опанасович майже 20 років був моїм постійним редактором і наставником. Коли його донька довірила мені підготувати до друку батьківські рукописи, то одразу погодилася, хоча й розуміла – це велика відповідальність перед нею, перед читачами й автором. На мою думку, я стала не редактором, а літературним реставратором творів. Тому що намагалася відновити скорочені слова, пропущені рими або недописані рядки... Це було хоча й складно, але цікаво й корисно. Наче знову вчилася у свого наставника, як у минулі часи.

Збірку «Берег надії» відкриває однойменний вірш автора. В ньому думки і мрії Поета, які часто наштовхуються на перешкоди й непорозуміння. А його надія, втілена в образі Чайки, втомлюється в цій боротьбі. І хоча вона на мить згорає, крила, і хвилі викидають її на берег, вона не вмирає. Тому що надія завжди має крила для нового злету. Це перша поезія з першої частини його збірки «Ціна сонця».

Життєвим кредо Поета є вірш «Люблю людей прямих, як постріли...», написаний про тих борців, що завжди відстоюють правду, волю і справедливість:

*Люблю за те, що сяйво золоте
Тьмяніє в саяві їх сердець,
За те, що їх не переборете,
Коли за правду йдуть на герць.*

А його вірш «Засторога» попереджає про небезпеку війни й сьогодні.

Всі, хто знав Володимира Іванців, пам'ятають, як він відстоював і пропагував українську. Про небезпеку втрати рідної мови йдеться в циклі віршів «Етруріада». Адже

Дуже важлива, розкішна, можна сказати, амбітна подія відбулася 14 листопада у Школі мистецтв імені Якова Яциневича. Там розпочала свою діяльність студія звукозапису «Білоцерківська тоніка». Про такий класний проєкт, що став можливим завдяки спільним зусиллям благодійників та муніципалітету – людей, які вірять у силу творчості та розвиток мистецької освіти, розповіли колеги з відділу комунікації з громадськістю та ЗМІ.

▲ Простір для звукозапису отримав сучасне обладнання, ізоляцію та всі технічні умови для якісного й професійного звучання, а також запису різного роду аудіо: вокалу, інструментів, фонограм. Професійний запис музики, пісень та інших аудіоматеріалів у студії здійснюватиметься не тільки для вихованців Школи мистецтв імені Якова Яциневича, а й для інших шкіл.

▲ Під час заходу з нагоди відкриття студії секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб зауважив: «Ідей нині дуже багато, як і бажаних їх підказати. А охочих їх втілити – мало. Мені дуже приємно, що в нас ця ідея має завершення. Все, що вкладається в дітей, – це інвестиція в майбутнє. У Білій Церкві багато творчих дітей, є прекрасні колективи, і ми цим пишаємося.

▲ Звісно, що ця студія звукозапису дасть можливість не тільки розвивати свій талант, але й спробувати нове, відкрити в собі артиста. Тому вона нам дуже потрібна! Вдячний представникам греко-католицької громади, які ініціювали та підтримали відкриття цієї студії. Нам час об'єднуватися, адже в єдності – сила!»

▲ Володимир Вовкотруб вручив Подяку від Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету Єпископу Йосифу Мілянчу – протосинкелу Київської архієпархії Української греко-католицької церкви.

▲ Той, у свою чергу, сказав, що втішений долученням УГКЦ до цього проєкту. Розповів про участь його церкви й в інших мистецьких заходах в різних

Віват «Білоцерківська тоніка»!

містах України, вони заохочують людей до високої духовної мистецької культури. А співпраця зі Школою мистецтв імені Якова Яциневича виникла завдяки священнику Ігорю Грищенку, якого церква активно підтримує.

▲ Директор Школи Сергій Кучерук наголосив, що наявність студії звукозапису в мистецькому навчальному закладі дуже важлива для поліпшення навчального процесу: «Учнівські колективи та батьки вдячні місцевій владі та релігійній громаді, які посприяли створенню такого якісного простору.

▲ Студію оснащено за благодійні кошти. Тут планується проводити записи учнів та викладачів шкіл мистецтв, представників греко-католицької громади. Кожен, хто захоче записати мистецькі твори, може зробити це на нашій базі. Обладнання якісне, і в процесі роботи ми будемо намагатися його вдосконалювати».

▲ Під час заходу відбувся молебень та освячення нової студії звукозапису.

▲ Своім виступом присутніх привітав народний вокальний ансамбль Школи «Оберіг».

зламано, крила волі народилася сопілка. А її калиновий голос і закликає дітей до боротьби за втрачену волю й порятунків їхньої неньки. Нездарма ж і сьогодні так бояться того вільного голосу, який уже пробудив навіть Європу. Адже нашу відому пісню про калину справедливо вважають за гімн українських воїнів-повстанців. Отже, Поет знав, про кого він писав і до кого звертався.

У більшості віршів третьої частини «Восьма струна» відлунується студентська молодість автора. Її символом він вважає гітару. Але ж у гітари шість або сім струн. А восьма – віртуальна. Тому вона й вища за інших не тільки за тоном, а й за місцем, яке займає щодо звичної буденності. До того ж, вона найтонша, тому може обірватися... Тема віршів цієї частини – перше й останнє кохання, духовна спадщина батьків і наша відповідальність перед майбутніми нащадками. Особливість Володимира Іванців в тому, що навіть у щирих словах «Освідчення» до своєї обраниці він застерігає: «Бо кожний грім не більше – тільки тінь осяваної блискавкою миті. Та краще спалахнути, ніж зотліє...»

Тобто не обіцяє тихого і спокійного життя без грізних випробувань долі. Тому не випадково символ грози несподівано спалахує навіть у ніжних і тремливих рядках про кохання у вірші «У мене пам'ять...»

Завершує збірку цикл «Суд поколінь», написаний ще 1965 року. Але й нині він лишається сучасним та пророчим. Уже перший вірш «Монолог батька» починається прощальними словами молодого чоловіка до своєї дружини. Він готовий захистити Батьківщину, і кохану, і майбутніх дітей навіть ціною свого життя.

У вірші «Сьогодні» Поет попереджає про відповідальність за військові злочини перед людством. У «Свідаках» закличним зверненням автор ганьбить «псевдоісториків», які намагаються піддати забуттю жертв і їхніх катів. В іншому монолозі «Повернення батька» його герой, повсталый з мертвих, виголошує пророчі слова до нащадків:

Я виростаю у пам'ять віків і народів!

Я іду! Я почув тебе, сину!

А в останньому вірші «Вирок людства» Поет закликає пам'ятати про злочини війни, щоб вони вже ніколи не повторилися. Він пророкує страшне покарання для тих, хто зазіхнув на людські життя і наше майбутнє:

Вас щодня водитиме на страту

Пам'ять людства, щедра на розплату.

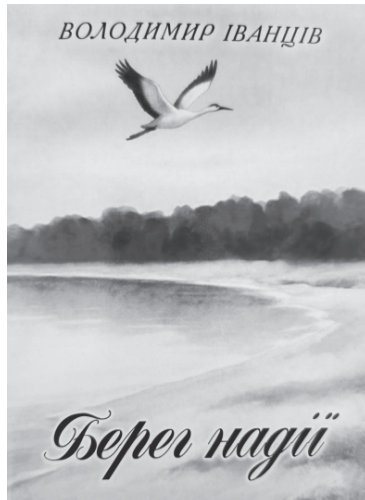
Іменем живих і ненароджених,

Іменем життя всепереможного!

Але Поет закінчує вірш впевненим і могутнім акордом неминучої, жаданої і життєдайної Перемоги. Сподіваюся, що остання збірка віршів Володимира Іванців «Берег надії» стане ще однією сторінкою відкриття його творчості й відповіддю на бажання його буремної Душі: «Після себе так хочеться жити...»

Таїна БРАТЧЕНКО

P.S. Вже наприкінці презентації книжки, коли лунав вірш із циклу «Суд поколінь», прозвучав сигнал тривоги. Та вже за кілька хвилин, коли Ольга Іванців запросила бажаних придбати книгу, кошти від якої підуть на потреби нашої 72-ї бригади, повідомили про відбій. Отже, хоча з нами вже немає її автора, але його слова і досі живуть для шанувальників, а вірші наочно допомагають наблизити нашу Перемогу.

Це було так символічно: відкрити дуже особливу виставку – «Берестянська фантазія», виступом зразкового фольклорного ансамблю «Зоряниця», який з величезною майстерністю й такою ж душею виконує народні (прекрасні!) пісні.

Явити світу теплу таємницю

♦ Про символізм – трохи далі. А от про атмосферу, що неабияк важлива на мистецьких заходах, скажімо відразу. Бо симпатичних юних виконавиць (з мистецької школи № 5 імені Сергія Томашука), які так яскраво і з таким запалом під керівництвом Ольги Черненко та в музичному супроводі Олега Роговенка заспівали нам аж чотири

пісні, глядачі не хотіли відпускати. Своє, рідне впізнаєш за першою нотою, за кожним фартушком на співачках, вишитих не фабричним способом, а точно ручками чийось бабусь і прабабусь, за тією благодаттю, яку дарує тобі народна пісня. Особливо – у сучасному виконанні, коли до її сивої історії додають своєї молодесенької енергії нові покоління. Щось подібне відбувається і з берестянськими фантазіями, тобто з берестею, яка вірно служить мистецтву. Вона, замість того, щоб тихо, десь у сухих травах, продовжити звичайний для природи цикл, розсипавшись у пил і ставши ґрунтом для іншого життя, обирає химерний, а тому вічний світ творчої уяви художника. Точніше, це він обирає бересту, яка триватиме в новому образі. Немов та давня пісня, яку співали нам сьогоднішні дівчатка... Відчуваєте символізм моменту?

♦ Такими подарунками нас знов обдарувала виставкова зала при бібліотеці № 5. Цього разу нам пропонують поназдоглядатися з роботами 27 майстрів, які творять картини на бересті. Як розповіла ведуча й господиня Любов Михайлюк, це вперше в нашому місті організована виставка, де представлені тільки твори, народжені з використанням цього надзвичайного природного матеріалу:

♦ – Картини на бересті цікаві тим, що кожна має два автори – це природа і фантазія художника. Важливо, аби майстер розгледів, який образ чи сюжет прихований в обрисах, що проступають на березовій корі. (Як відомо, така творчість зовсім не шкодить живим деревам: для роботи використовують тільки суху, витриману рік кору.) Ці майстри майже не втручаються у природний задум, хіба, може, трошки підчищають, злегка на чомусь пензликом акцентують, роблячи

віднайдений шматочок кори яскравим витвором.

♦ А є художники, які, використовуючи бересту, доповнюють її сюжет і втілюють свою фантазію, створюючи на ній власні історії.

♦ Роботи на виставці відрізняються одна від одної, але об'єднує їх ще одна особливість: вони випромінюють дуже теплу енергетику. Тому виставка не тільки радує око, а й, як справедливо зауважила Любов Федорівна, зігріває душу та серденько.

♦ Тож у затишному від цих теплих і закодованих у складки берести таємниць залі було вельми цікаво послухати і про специфіку роботи з цим щедрим матеріалом. А вона досить клопітка, адже підходящу кору потрібно знайти, принести з гаю чи лісу, обробити, відпарити, вирівняти...

♦ Запрошена до слова майстриня Олена Вовченко, яка в числі перших в місті розпочинала писати на бересті, мала численні виставки, знає силу природи і скільки власних зусиль потрібно докласти, аби відбувся мистецький твір на бересті, з ностальгією та неабияким розчуленням згадувала щасливу творчу співдружність, що раніше панувала в міській родині майстрів-берестянщиків. Як із чоловіком ходили до лісу на «полювання» за корою, як ці пошуки викликали творчі дискусії, а відтак дивовижним чином навіть зміцнювали сім'ю, поглиблювали розуміння одне одного. Як мріяла навчитися працювати з берестею, адже вона володіє якоюсь магією!

♦ Згадали й тих, хто в Білій Церкві започатковував такий особливий художній напрям. Це Сталіна Рубінова, Галина Коваленко, Олена та Валерій Вовченки, Олександр Драгунов, Олександр Овечкін, Володимир Кокорін... Нині продовжують творити Сергій Хоменко, Тамара Кузьменчук, Сергій Дьяков, Валентина Коробко, яка ще й веде заняття в народній студії «Берестяночка» при Центрі позашкільної освіти «Соняшник». До речі, роботи талановитих юних художників також представлені на цій виставці.

♦ Відкрити для себе чарівну техніку, в якій працюють завжди двоє – природа і художник, можна до 10 грудня. Приходьте подивитися, що в задумах першої знайшли та явили світові другі.

Валентина ХРАБУСТ

Сайт Шортік. ua	П'ятниця, 21.11 ніч +4 день +8	Субота, 22.11 ніч +5 день +7	Неділя, 23.11 ніч +4 день +8	Понеділок, 24.11 ніч +6 день +9	Вівторок, 25.11 ніч +5 день +9	Середа, 26.11 ніч +6 день +9	Четвер, 27.11 ніч +6 день +9
-----------------	---	---	---	--	---	---	---

Серце має свої причини, яких розум не знає. (Б. Паскаль)

Введення

21 листопада

♦ Благочестиві батьки Пречистої Діви Марії святі та праведні Іоаким та Анна дожили до глибокої старості й, будучи бездітними, дали обіцянку, що якщо в них народиться дитина, то вони віддадуть її на службу Богові в Єрусалимський храм. За велике терпіння, непохитну віру і любов до Бога і одне до одного Господь виконав їхнє прохання. У святых Іоакима та Анни народилася дочка. За вказівкою ангела Божого їй дали ім'я Марія, що в перекладі з єврейської означає Надія.

♦ Коли Діви Марії виповнилося три роки, батьки вирішили виконати свою обітницю. Марія, почувши про те, що її віддадуть у храм на служіння, не тільки не злякалася розлуки з

батьками, не тільки не плакала, а й з радістю підкорила батьківській волі.

♦ У супроводі батьків, родичів, ровесниць з Назарета, із запаленими свічками в руках і зі співом псалмів Марію повели у храм Господній. Праведні Іоаким і Анна духовно раділи, що удостоїлися принести Богові найдорожчий дар – своє єдине Немовля.

♦ Глибокою таємницею вкрите земне життя Пресвятої Богородиці від дитячих років до піднесення на небо. Потаємним було і її життя в Єрусалимському храмі. Але в церковному переказі збереглася інформація, що під час перебування Пречистої Діви в Єрусалимському храмі Вона виховувалася у середовищі благочестивих

дів, старанно читала Святе Письмо, займалася рукоділлям, постійно молилася і зростала в любові до Бога.

♦ Введення в храм Пресвятої Богородиці – свято особливе, адже згадується зустріч земного та небесного. В цей день молитимемо Пресвяту Богородицю, щоб така зустріч відбулася і в нашому житті, бо до цього ми всі покликані!

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Цей соус традиційний для грецької кухні. Він свіжий на смак та чудово доповнює страви, які приготували на грилі. Спробуйте зробити його на основі буряка.

СОУС ДЗАДЗИКИ

Інгредієнти: буряк – 1 шт., огірки – 2 шт., кріп, м'ята, йогурт – 1 ст. л., часник – 2 зубчики, лимонний сік, оливкова олія, сіль, чорний перець (мелений).

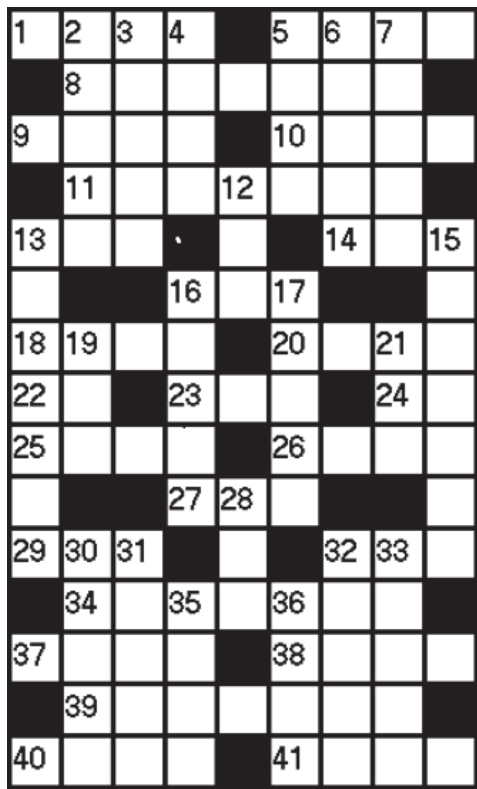
Буряк потрібно відварити у підсоленій воді до готовності. Охолодити, почистити й натерти. Огірок також натерти, посолити та покласти у сито, щоб стік огірковий сік. Бажано трохи притиснути, щоб більше вийшло рідини.

Огірок та буряк з'єднати. Потім заправити йогуртом, часником, зеленню та лимонним соком. Звичайно, посолити та поситити чорним меленим перцем. Готовий соус викладіть на тарілку та трохи скропіть оливковою олією. Соус готовий.

КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Тулуб, корпус людини. 5. У давньогрецькій міфології — богиня перемоги. 8. Лінія на карті, що сполучає місця з однаковим атмосферним тиском. 9. Людина, що доглядає за мисливськими собаками і бере участь у полюванні. 10. Скошена і висушена трава. 11. Наукова праця. 13. ...-д'Івуар (державна в західній Африці). 14. В давніх єгиптян — богиня неба, дружина бога землі Геба. 16. Права або ліва частина тулуба від плеча до стегна. 18. Заплетене волосся. 20. Колишня дрібна монета Ізраїлю, що дорівнювала 1/100 ізраїльського фунта. 22. Назва серії літаків авіаконструктора Антонова. 23. Збільшення розмірів щитоподібної залози. 24. Уживається для вираження незгоди з чим-небудь, неприйнятності чогось. 25. Пошкодження тканин тіла людини.

26. Одночасний постріл. 27. Червонобурий шар на поверхні заліза, який утворюється внаслідок його окислення. 29. Вигук, що виражає подив, здогад, пригадування. 32. Однорічна рослина родини бобових. 34. Перерва між двома діями вистави. 37. Птах родини фазанових. 38. Стан або властивість, набуті гартуванням. 39. Предмет, яким навівають прохолоду в обличчя під час спеки. 40. Прозорий склоподібний камінь різного забарвлення. 41. Почуття міри, що підказує правильне розуміння або оцінку явищ дійсності.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 2. Маса з борошна, зам'яного на воді, молоці тощо. 3. Сильне захоплення чим-небудь. 4. Заглиблення в землі, вирите тваринами як житло. 5. Обледеніла кірка на поверхні снігу. 6. Держава на південному заході Азії. 7. Муніципалітет в Італії. 12. Київський політехнічний інститут. 13. Металевий значок установленого зразка на форменому кашкеті. 15. Лікування внутрішніх хвороб лікарськими засобами або фізичними методами (без хірургічного втручання). 16. Торгівля на площі або в спеціально збудованому приміщенні. 17. Гаманець. 19. Індіанський народ, що існував на крайньому півдні Південної Америки. 21. Онтарійська хокейна ліга. 28. Масляниста, нерозчинна у воді речовина, що входить до складу організму людини, тварини й рослини. 30. Швидкий біг коня навскач. 31. Місто на Чорноморському узбережжі Кавказу. 32. Ряд звуків, розташованих за висотою. 33. Хлопець-підліток. 35. Велика сітка, що має форму мішка, для вилову морської риби. 36. Напівдорогоцінний кварцовий камінь.

Трап. 36. Алат. лоп. 31. Анапа. 32. Скала. 33. Отрок. 35. Кавза. 19. Оні. 21. Охл. 28. Жир. 30. Га- 13. Кокарда. 15. Терапія. 16. Ваар. 17. Нора. 5. Нас. 6. Іран. 7. Катю. 12. Кпі. 4. Азарт. 2. Тісто. 3. Азарт. 4. Такт.

Улар. 38. Гарт. 39. Опахало. 40. Опал. 41. 27. Ржа. 29. Ага. 32. Соя. 34. Антракт. 37. 22. Ан. 23. Зоб. 24. Ха. 26. Рана. 26. Залп. 14. Нут. 16. Бік. 18. Коса. 20. Агор. 9. Псар. 10. Сіно. 11. Трактат. 13. 8. Ізо- 5. Ніка. 8. Ізо- 1. Стан. 5. Ніка. 8. Ізо- 1. Стан. 5. Ніка. 8. Ізо-

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.